

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 31, št. 6
JUNIJ 2011

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ 20 LET SLOVENIJE
- ⇒ BLAŽENI
- ⇒ PRVO OBHAJILO
- ⇒ FARNI DAN

PRED DOPUSTI

»Sicer pa vas, bratje, prosimo in opominjamo v Gospodu Jezusu, da še bolj napredujete v tem, kar ste prejeli od nas, namreč to, kako vam je treba živeti, da boste ugajali Bogu; sicer pa tako živite. Saj veste, kakšna navodila smo vam dali po Gospodu Jezusu. Kajti to je Božja volja, vaše posvečenje: da se vzdržite nečistovanja, da vsakdo izmed vas ohrani svoje telo v svetosti in časti, ne pa v poželjivi strasti kakor pogani, ki ne poznajo Boga. Naj v tej stvari nihče ne goljufa in ne vara svojega brata. Kajti vse to Gospod kaznuje, kakor smo vam že povedali in izpričali. Saj nas vendar Bog ni poklical k nečistosti, marveč v svetosti. Kdor torej zamuja te zapovedi, ne zamuja človeka, temveč Boga, ki vam daje svojega Svetega Duha.« (1 Tes 4,1-8).

Pred nami so menili življenje, ritem počitnice in dopusti. Pred nami je Milostni čas za posameznika in družino. Odrngali se bomo od vsakodnevnih opravkov, za nekaj čas spre-

dneva. Pred nami je priložnost, da kot družina preživimo več časa in bolj intenzivno skupaj. Prihaja čas, ko se bomo več lahko

posvetili sebi in bližnjemu, kar med letom pogosto ni mogoče. To je tudi čas, v katerem se lahko psihično in fizično spočijemo in pripravimo na nove izzive vsakdanjega življenja.

V veri in prepričanju, da je Bog gospodar življenja in časa, sprejmimo počitnice in dopust kot Božji dar. Izkoristimo čas sproščenosti in brezskrbnosti. To je čas, ko v vsakdanjem življenju že lahko okušamo tudi eshatološko dimenzijo življenja. Če nam je že med počitnicami in na dopustu tako lepo, kako nam bo šele v nebesih!

Torej nas Gospod vabi in kliče, da izkoristimo čas, ko nismo obremenjeni z vsakdajnimi obveznostmi. Seveda pa ne bo odveč, če ob tej priložnosti omenimo še nekaj stvari, o katerih na žalost bolj malo ali pa sploh ne razmišljamo.

Vsekakor naj bo na dopustu in na počitnicah z vami tudi Sveto pismo, ne pozabite na rožni venec ali kate-

rokoli krščansko literaturo. Med letom ni bilo vedno dovolj časa, da bi se kot posameznik in družina posvečali molitvi. Počitnice so priložnost! Moli več in kot družina se zberite in molite! Potrudimo se, da bomo tudi med počitnicami izpolnjevali dolžnost obiska nedeljske maše. Če pa greste na dopustu tudi med tednom kdaj z družino k maši, bo to Gospodu še toliko bolj všeč, vam pa v korist. Če res ne moremo iti k maši, ker ni blizu cerkve, se vsaj v času, ko se verniki tvoje župnije zbirajo pri maši, v molitvi duhovno poveži z njimi. Povedati je treba, da gre katolik povsem mirno lahko tudi k pravoslavni evharistiji in tudi tam sprejme sveto obhajilo.

Posebej želim omeniti, da je važno tudi, kako se v poletnem času, torej v času počitnic in dopustov, kristjan oblači. Krščanski moralni nauk nas uči, da kristjan ne obiskuje nudističnih plaž in da se krščanska dekleta ter žene ne gi-

bajo in sončijo »zgoraj brez«. Tudi kadar je kristjan doma, ne hodi po stanovanju in cesti ter trgovinah razgaljen, na pol gol. Tega že dostojanstvo našega telesa ne dovoljuje, vsekakor pa to tudi ni vzgojno. In tega je iz leta v leto več. Dekleta so vedno bolj razgaljena in vedno manj sramežljiva. Očetje in matere! Bodite pozorni, kako se oblačijo vaše hčere in sinovi, ko odhajajo v družbo, posebno večerno. Nočne družbe, torej tega, da je vaš otrok daleč v noč ali celo v jutro odsoten iz hiše, z vso starševsko avtoriteto onemogočite!

Zavedam se, da je povedano za starše v tem svetu in času težka naloga. Problem je predvsem, ali ste razsvetljeni in vidite, kam se giblje ta svet! Toda z Bogom je vse mogoče! In nekega dne vam bodo otroci hvaležni, da ste ob pravem času ukrepali pravilno.

Ali smo kristjani ali nismo? Smo!

Vaš d. p. Drago

O ČASU, KO JE PRI NAS GROZILA DEMOKRACIJA

Demokracija – vsaj pri nas – ni bila nekaj samo po sebi umevnega

Ko je 19. junija 1988 tedanji (prebrisani) predsednik CK ZKS (in kasnejši – še bolj pretkani – predsednik države) javno govoril: »ZK in SZDL v Sloveniji sta sposobna in odločena braniti socialistično samoupravljanje«, se mu ni bržčas niti sanjalo, da bo samo tri leta kasneje govoril: »Nič več ne bo, kot je bilo.« (Prebrisano in pretkano!!! – A ne?) Ali drugače: samo troje let je bilo treba, da se je zakup resnice, ki jo je smel obvladovati le CK ZKS (Centralni komite Zveze komunistov Slovenije), razblinil najprej v nejasno negotovost, da bi se v naslednjem hipu povzpел v novo preroštvo – po analogiji: Umrl je kralj, živel kralj.

In res, še pred dvajsetimi leti je partija (naslednica »osrečujoče« kominterne) čvrsto branila pridobitve revolucije: svoje privilegije, samoupravljanje, brezglavo enoumje tudi z žrtvami sodstva JLA (Jugoslovanska ljudska armada), ki je Janši, Borštnarju, Tasiću in Zavrlu (še prej pa brez števila drugim) po revolucionarnem pravu vzorčno kršila in teptala temeljne človekove pravice.

Odbor za varstvo pravic Janeza Janše (kasneje preimenovan v Odbor za varstvo človekovih pravic) je z zahtevo po legitimnosti pogumno načel monolitnost JLA, trdnjave, ki je branila – bolj kot državo – vladavino partije. In tako se je zoper partijski demokratični centralizem postavljala alternativa demokracije svobodnega človeka. Z majskim dejanjem 1988 v unionski dvorani v Ljubljani se je z ustanovitvijo Kmečke zveze nedvoumno

naglasila zahteva po pravici do svobode političnega združevanja in do svobodnega razvoja kmetijstva.

Sredi oktobra pa je iniciativa za ustanovitev Slovenske demokratične zveze predstavila že pravi alternativni politični program (neke vrste povzetek Prispevkov za slovenski nacionalni program iz znamenite 57. številke Nove revije iz leta 1987), ki se je zavzemal za parlamentarno demokracijo, za človekove pravice, za politično, kulturno in gospodarsko suverenost republike Slovenije, za novo ustavo, ki naj bi oblast delila na zakonodajno, izvršno in sodno, za pluralnost medijev in za povezavo z Evropsko skupnostjo.

Tako se je vse bolj glasno izpovedovala zaveza po svobodi v demokraciji zoper partijsko in jugoslovansko politično vladavino. Drugače reče-

no: vse bolj živo je postajalo gibanje za parlamentarno (večstrankarsko) demokracijo zoper revolucionarni totalitarni enopartijski sistem, ki je od vsega začetka kršil in teptal človekove pravice, kolesje razvoja pa zapeljal v slepo ulico, iz katere je partijski režim vodila pot samo še k »sestopu z oblasti«.

V Logatcu je gibanje za politično alternativo med občani odmevalo pritrjevalno, povsem odklonilno pa med »nosilci« partijske oblasti. Prizadevnost jedra iniciativnega odbora za ustanovitev Območnega odbora Slovenske demokratične zveze v Logatcu je partijskemu komiteju (občinskemu bolj kot republiškemu) vsilila 21. junija v Narodnem domu odmevno javno tribuno, poimenovano »ZK po meri demokracije«. Naredilo se je prvič, da so se o kritični presoji napovedovane preнове ZK javno spopadli člani ZKS (Zveza komunistov Slovenije, kasneje Socialni demo-

krati) s predstavniki novo nastalih – nepartijskih – političnih zvez: SKSG (Slovensko krščansko socialno gibanje, kasneje Slovenski krščanski demokrati), ZSMS (Zveza socialistične mladine Slovenije, kasneje Liberalna demokracija Slovenije), SDZ (Slovenska demokratična zveza, kmalu po osamosvojitvi je razpadla), SDZS (Socialno-demokratska zveza Slovenije, kasneje Slovenska demokratska stranka), SKZ (Slovenska kmečka zveza, kasneje Slovenska ljudska stranka) in Zeleni Slovenije (kasneje so razpadli v različne zelene frakcije). Besečni spopad med partijskimi prenovitelji in porajajočo se **demokratsko opozicijo** Slovenije je silno odmeval po slovenskem in celo jugoslovanskem političnem obnebjju. Na videz sicer tega večera ni bilo poražencev ne zmagovalcev. Toda pred nabito polno dvorano, prek slovenskega radia in televizije se je Borut Pahor v javnosti prvi med prenovitelji opredelil za »**ZKS po meri stranke**«. Novo epoho v Sloveniji je napovedala politična alternativa DEMOS (Demokratična opozicija Slovenije), ki je odločno in učinkovito razpirala na stežaj vrata demokraciji.

In aprila 1990 je šel DEMOS na volitve s programom demokratizacije, spremembe družbenega

sistema in samostojne Slovenije ter zmagal. V prvi demokratično izvoljeni parlament po drugi svetovni vojni so bili iz Logatca izvoljeni Štefan Kociper (SKD), Marcel Štefančič (SDZ) in Vladislav Puc (OZS). Demokratizacija in sprememba družbenega sistema sta nato kar stekli. Mnogo teže se je rojevala osamosvojitve Slovenije: DEMOS je uporno vztrajal, opozicija (naslednica ZKS in ZSMS) pa se je na vse kriplje trudila, da bi do plebiscita o samoodločbi ne prišlo. DEMOS pa je v parlamentu in zunaj njega vztrajal, dokler opozicija ni popustila, in plebiscit se je zgodil 23. decembra 1990. Za osamosvojitve Slovenije je glasovalo 88,5% ob udeležbi 93,5%. Skupščina je razglasila rezultat plebiscita – ZA samostojnost Slovenije – na štefanovo 1990. (V Logatcu, ki je med prvimi v Sloveniji sporočil volilni izid, se je plebiscita udeležilo 6498 ali 94,3%, ZA je glasovalo 6258 oz. 90,8%, PROTI pa 197 oz. 2,9%).

S sprejetjem Temeljne ustavne listine se je 25. junija 1991 Republika Slovenija konstituirala kot samostojna država. Istega dne zvečer je bila na Trgu republike v Ljubljani slovesna razglasi-

tev samostojnosti, in Slovenija je prevzela nadzor nad svojimi mejami. Vendar jugoslovanska oblast samostojnosti ni priznala, zato je 27. junija JLA napadla Slovenijo; krvavi in rušilni spopadi so trajali do 3. julija. Po desetdnevni vojni se je JLA vrnila v vojašnice, Slovenija pa je spet zasedla mejne prehode.

S podpisom brinske deklaracije 7. julija 1991 se je JLA odpovedala nadaljnjim vojaškim posegom v Sloveniji in po dobrih treh mesecih – 25. okt. 1991 – zapustila Slovenijo. Že v naslednjem trenutku so Republiko Slovenijo, demokratično in samostojno državo, ki se je končno otrešla komunistične ideologije, priznale prve tuje države, med njimi Vatikan, za kar je imel nedvomno neprecenljive zasluge pokojni ljubljanski nadškof Alojzij Šušter. Večina članic Evropske unije je to storila do 15. januarja 1992. Kmalu za tem je pred poslopjem OZN zaplapolala 176. zastava, zastava Republike Slovenije.

Od tistih veličastnih dejanj je minilo dvajset let.

*Marcel Štefančič,
poslanec osamosvajajoče Slovenije*

PRVO SVETO OBHAJILO

V naši župniji bomo tudi letos praznovali praznik prvega svetega obhajila. Zagotovo je to praznik celotne župnije, najbolj pa se dotika prav naših prvoobhajancev, ki sem jim ob tej priložnosti zastavil nekaj vprašanj.

Kako se pripravljajš na prvo sveto obhajilo?

Lara Nagode: Na praznik se pripravljam z rednim obiskom šmarnic, pri katerih se še posebej veselim nalepk, ki jih skrbno lepim v šmarnični album. Predvsem v času devetdnevnice pred praznikom svete birme me je malo motilo, da se pri mašah večinoma ukvarjajo z birmanci, na nas prvoobhajance pa so kar malo pozabili.

Pri verouku se pripravljamo na prvo sveto obhajilo že celo leto. Tam zelo rada poslušam gospoda župnika, ki nam govori o Jezusu, ki je v hostiji.

Veselim se tudi svete spovedi, hkrati pa me je tudi malo strah, da ne bom kaj narobe poveda-

la. Oči me je potolažil, da ni tako pomembno, da znaš natančno obrazce svete spovedi, temveč da prosiš Svete-ga Duha, da prav spoznaš svoje grehe, se jih iskreno pokesaš ter narediš trden sklep, da se boš poboljšal. Oči pravi tudi, da ni tako zelo narobe, če se kaj zmotiš, ker se lahko zmoti tudi gospod župnik.

Doma pa se pripravljamo tako, da je večerna molitev drugačna, in lahko tudi kaj zapojemo ter k molitvi povabimo mamo.

V zadnjih dneh sem tudi bolj pridna, tako da ne kričim in sem prijazna do svojih sestic. Tudi starše ubogam več kot ponavadi. Očija malo bolj kot mamo.

Klemen Šen: Hodim k verouku, pri katerem se učim o svetem obhajilu. Najraje poslušam, ko nam gospod župnik pripoveduje zgodbe, zelo rad pojem tudi pesmi. Najbolj mi je všeč pesem »Jezus med nami prebiva«.

Zelo rad hodim tudi k šmarnicam, pri katerih dobim nalepke in jih menjamo z drugimi otroci. Vsakič dobimo tudi nalogo, ki jo moramo izpolniti. Moja sestra je pri tem bolj vestna kot jaz. Doma smo prvi dan postavili Marijin oltarček, ki smo ga polepšali z rožicami, Sv. pismom in najljubšo igračo ... Zvečer preden gremo spat skupaj z družino molimo. Veselim se tudi spovedi, ki bo tik pred prvim svetim obhajilom, ker mi bo Jezus odzvel grehe. Pri zadnji spovedi sem se dobro počutil, ker je bilo spovedi konec, in ker nisem imel več grehov.

Kaj doživljajš v zadnjih dneh pred prvim svetim obhajilom?

Lara Nagode: Najbolj se veselim, da bom prejela sveto hostijo in da bom lahko praznovala skupaj z družino in prijatelji. Zadnje dni pred svojim praznikom sem tudi bolj vesela, ker se veselim prihoda Jezusa, ki bo v hostiji.

SPOMINI NA BLAŽENEGA

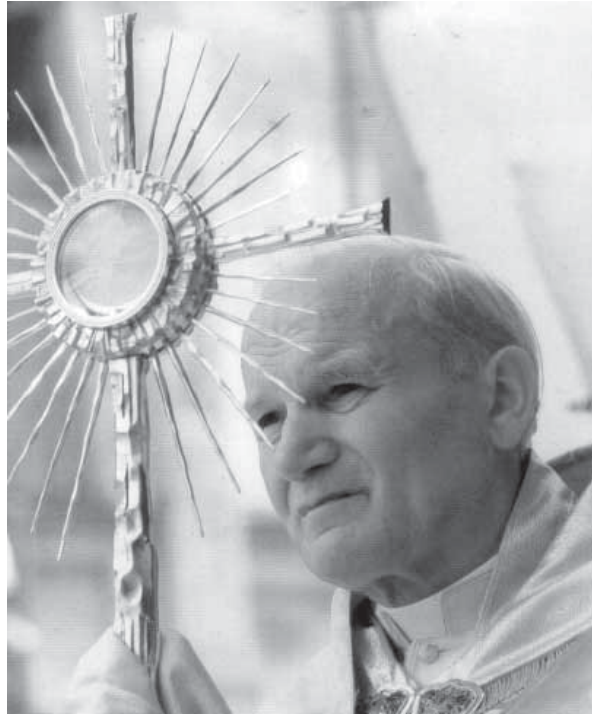
Klemen Šen: Zelo se veselim svetega obhajila in komaj čakam, da bom lahko prejel Jezusa s sveto hostijo. Ob pričakovanju sem zadnje dni še posebej nestrpen. Komaj čakam, da bom oblečen v lepo belo obleko, ki jo bomo imeli prvoobhajanci. Veselim se tudi prazničnega popoldneva, ko bomo skupaj z sorodniki praznovali in se veselili.

Ali misliš, da bo po prvem svetem obhajilu kaj drugače?

Lara Nagode: Ja, zato ker bom šla pri vsaki sveti maši po hostijo in bom mogoče zato še bolj srečna. Ko bom prejela hostijo, se bom lahko pogovarjala z Jezusom, ki bo v meni.

Klemen Šen: Drugače bo, ker bom pri vsaki sveti maši prejel hostijo. Veselim se srečanja z Jezusom in pogovora z Njim.

Klemen Nagode

Vozim se po avtocesti iz Razdrtega proti Logatcu in tik pred Postojno na svoji levi strani zagledam nekakšno kovinsko konstrukcijo. Bele barve je, in ko gledam nekaj časa v njej prepoznam križ. Moje misli uidejo v preteklost, vse tja v leto 1996, ko je Slovenija prvič po osamosvojitvi obiskal zdaj že pokojni in blaženi papež Janez Pavel II. Bil je sončni majski dan, ko smo se z družino prav tistega leta z avtom od-

pravili proti Postojni. Dan poprej je papež že prispel na Brnik, 18. 5., to je dan svojega rojstnega dne pa je izbral za srečanje z mladimi iz Slovenije pa tudi sosednjih držav. Prav ta, lahko bi rekli, zanj najpomembnejši ali pa vsaj eden najpomembnejših dni v letu je izbral za srečanje z množicami ljudi, ki so željno pričakovale njegovo spodbudo. Ko smo se po stari cesti, ki vodi skozi Planino, pripeljali v bližino Po-

stojne, so nas pazniki usmerili na že vnaprej pripravljeno začasno parkirišče, kjer so se eden za drugim razvrščali avtomobili in avtobusi. Sledilo je kratko peš romanje in prejem posebnih paketov z nekaj hrane, vetrovko in zložljivim stolom iz kartona, pa seveda tudi majhno zastavo, s katero smo romarji potem na prizorišču mahali in ustvarili pravo morje prepletajoče se bele in rumene barve. Počasi smo prispeli na prizorišče in bili razvrščeni v skladu s prepustnicami. Ne spomnim se več koordinat, vem le to, da smo bili nekje bolj zadaj, kar pa ni pokvarilo čudovitega vzdušja tistega dne. Pred križem, ki še vedno stoji na svojem starem mestu, je tedaj stal oder namenjen papežu in še nekaterim drugim cerkvenim dostojanstvenikom. Dogodki povezani s slovesnostjo tistega dne so se vrstili eden za drugim, jaz pa sem si najbolje zapomnil prav brezštevne množice pretežno mladih ljudi, ki so bučno završale in

vstale na noge, ko se je na prizorišče pripeljal papež s svojim »papamobilom«. Spomnim se, kako je neka ženska v moji bližini godrnjala, češ da če bi vsi sedeli, bi tudi vsi lahko dobro videli osrednji del prizorišča. Spomnim se tudi glasno izrečenih legendarnih, pravzaprav že zgodovinskih besed: »Papež ma' vas rad!«. V trenutku, ko so bile izrečene, jih nisem razumel, po tonu, v katerem so bile izrečene in množici, ki je naravnost podivjala, pa sem sklepal, da je šlo z gotovostjo za nekaj velikega. Obračal sem se okoli sebe in vsevprek spraševal ljudi v bližini: »Kaj je rekel, kaj je rekel ...?« In venec iz šmarnic! Papež ga je dobil prav tisti dan za darilo. Položili so mu ga okoli vratu, da so ga krasili cvetovi rož, ki že sicer posebej zaznamujejo maj kot Marijin mesec. Lahko bi v tem dogodku videli simbolično povezanost pokojnega papeža in device Marije, saj je znano, da mu je bila slednja še kako blizu. Tisti dan se je zgodilo

še mnogo stvari, dan prej in dan potem pa je papež obiskal tudi Ljubljano in Maribor. To so bili kar trije pomembni dnevi, ki jih je papež namenil obisku vseh treh tedanjih slovenskih škofij in s tem pravzaprav vseh delov naše države.

Še enkrat se je Janez Pavel II. vrnil v Slovenijo, in sicer že po malo več kot treh letih po svojem prvem obisku. To je bilo leta 1999. Tedaj je obiskal le Maribor z namenom razglasiti Antona Martina Slomška za blaženega. Tudi ta dogodek se je v zavest slovenskih katoličanov, pa tudi drugih Slovencev vtisnil kot pomemben, saj je bil to naš prvi blaženi in vrh vsega oseba pomembna za razvoj slovenskega šolstva in kulture. Ne gre pozabiti tudi dejstva, da je papež že s samim prihodom v Maribor nakazal na pomembnost tega dogodka, saj bi lahko Slomška razglasil za blaženega tudi v Rimu.

(Se nadaljuje.)

Domen Mezeg

Z 11. SEJE ŽPS

Na zadnji seji smo člani ŽPS preleteli potek dela in priprav na Farni dan, ki bo 19. junija 2011, pod geslom NOSITE BREMENA DRUG DRUGEMU.

V študijskem delu smo obravnavali deveto temo iz gradiva za ŽPS Evharistija življenja – Dajte jim vi jesti z naslovom *Marijin zgled poklicanosti*. Marija, ki je mnogim vir navdiha, je sama izkusila trpljenje in življenjske stiske, podobne kot jih danes doživljajo mnogi naši župljani, predvsem pa žene, ki v skrbi za družino vse bolj čutijo težo revščine, različnih zlorab in družbene izključenosti. Marija je mati ubogih, revnih in izključenih, je njihova prava Kraljica, saj vlada z izkušnjo svoje lastne poti skozi življenje.

Ob razmišljanju in pogovoru v skupinah se je razvil predlog, da bi postavili nabiralnik, v katere-

ga bi ljudje, ki so se znašli v stiski, lahko oddali listke z opisano stisko. Kdor hoče, lahko na listek napiše, da želi konkretno pomoč, ostale stiske pa bodo izročene v molitev.

Akcijo je prevzela župnijska Karitas, ki bo pripravila vse potrebno. Nabiralnik bo v cerkvi zadaj pri tisku.

Mladi so predlagali, da bi se pod duhovnim vodstvom enkrat tedensko srečevali pri molitvi in pogovoru. Predviden termin srečanj je ob četrtek ob 20. uri. Vabljeni!

IN MEMORIAM – LUX AETERNA

MISLI OB KONCERTU SIMFONIČNEGA ORKESTRA CANTABILE V LJUBLJANI

Ob zatonu dneva 10. aprila ter zarji za Polhograjskimi Dolomiti smo se z avtobusom peljali proti Ljubljani, k cerkvi svetega Jakoba v Stari Ljubljani. Marjan me je kakšen teden dni poprej povabil k vodenju družbe na avtobusu. Malo pred dolgim mostom sem zmotil njihove pogovore in jih povabil k molitvi »ene desetteke« k Svetemu Duhu, z namenom, da bi dirigent glasbena dela dobro vodil, pa za njegovo zbranost, za navdih ... Odzvali so se. Cerkev sv. Jakoba sodi med zelo akustične. Program, ki je sledil, združeni trije pevski zbori, nov Simfonični orkester Cantabile, dirigent, vse je dalo čutiti, da bo glasba. Nisem

glasbeni kritik, zapis je izključno moje osebno doživljanje o vseh izvedenih delih, sam naslov koncerta pa me je navdajal s tole mislijo: večna luč naj jim sveti. Njihova glasba je igrala za avtorje skladb, po večini že nebeščane, razen dveh. Prvo izvajano delo je bilo delo Poljaka H. M. Góreckega. Skladbo sem občutil kot zvočno enostavno, in sicer tako v instrumentalnem smislu kot sopranskem solističnem delu. Stvaritev v treh delih me je veskozi spominjala na zbrano, četudi s priokusom žalosti, enakomerno pojočo molitev menihov, ki prebirajoč psalme upirajo svojega duha k Stvarniku z vso vero, prošnjo za umrle v holokavstu, brez obsojanja, zrenjem v večnost. V zadnjem delu je Nina Kompare občuteno zapela vsebino molitve, 18-letne Helene W. B., napisane na zidu celice taborišča Gestapa:

- *Ne, Mati, ne joči,*
- *Najčistejša
Kraljica nebeška,
podpiraj me
vekomaj,*
- *Zdrava Marija,
milosti polna.*

Naj mi rajniki Alojz Srebotnjak ne zameri, ker je moje poznavanje njegove glasbe pičlo. Njegovi prvi izvajani skladbi na koncertu za godala in tenorju nisem izkazal veliko pozornosti, saj me je že v naprej zanimalo, kako se bosta »čuli«, kot bi Marjan rekel, Srebotnjakovi znameniti zborovski pesmi, to sta Bori in Kraška jesen. Ti dve sta mi poznani. Navdušila me je interpretacija, čistost izgovorjave tako številčnega in po narečju raznolikega zbora, piko na i pa je dodal solist Martin Logar, ki je po burji pretepeno kraško naravo pomiril s svojim petjem. Kolikor je bila prva izvajana skladba na koncertu po obliki enostavna, minimalistična, je

bila predzadnja, naslovna Lux Aeterna, še živečega Mortena Lauridsena, v vsej dinamiki, melodičnosti, vsebini besedila, tempu in kar glasba izrazov pozna, mogočna in lepa. Obe, tako že prej omenjena prva skladba kot tudi Lux Aeterna, pa močno duhovni. Besedilo samo je naseljeno v onostranstvu, tam biva, vsebina pa opeva Božje usmiljenje, stanje očiščevanja pred Božjim obličjem, na koncu pa snidenje z Božjim Jagnjetom, ki vzame vse grehe in daje večni mir. Sledi življenje pravičnih v večnosti in večni luči. Zakaj sem namenoma izpustil Mahlerjev Adagietto, saj je bil na programu kot drugo izvajano delo? Lepše instrumentalne in brezčasne glasbe, torej predokusa onostranstva, večnosti, ne poznam. Zato jo umeščam v predzadnji del zapisa. Pri izvajanju me je navdušila natančnost godal, čistost

zvoka, le nekoliko večjo dinamiko sem pričakoval. Ker je skladba brezčasna, je podoba pozemskega življenja. Ko so izzvene zadnje note, je dirigent obdržal dvignjene roke, vendar je zveneč molk prekinilo ploskanje, tostranstvo. Zadnja skladba – hvalnica Bogu, pa je bila delo dirigenta Marjana Grdadolnika, Laudate Dominum. O tej ne bom pisal, da glasbe ne bom kvaril z besedami.

Simon Istenič

JUBILEJI FARNEGA DNE

Lansko leto je našo župnijo zaznamovalo praznovanje stoletnice njene ustanovitve. Letos, ob praznovanju dvajsete obletnice osamosvojitve Slovenije, prelomnega dogodka naše zgodovine, pa smo v župniji še posebej vzradoščeni. Posledično lahko tudi dve župnijski ustanovi, Dom Marije in Marte za oskrbo starejših in Miklavžev vrtec praznujeta dvajsetletnico svoje ustanovitve.

Jubileja teh ustanov bo letos zaznamoval še jubilej farnega dne, ki je že dvajset let eden osrednjih dogodkov meseca junija v Logatcu. Prvi je bil namreč junija 1991, nekaj tednov pred razglasitvijo samostojnosti in kratke vojne, ki ji je sledila. Farni dnevi po vsebini sicer izstopajo iz običajnih zakramentalnih vsebin in so namenjeni srečanju župljanov, občanov in vseh ljudi dobre volje. V letošnjem pastoralnem letu kr-

ščanske dobrotelosti in solidarnosti bo tako duhovno-kulturni in zabavni program farnega dne potekal pod njegovim geslom »Nosite bremena drug drugega«. Osredotočen bo na poslanstvo Doma Marije in Marte in Miklavževega vrtca ter njuno vlogo in pomen v skupnosti. Bremena drug drugega prepoznavamo in prevzemamo, ko v ljubezni ne odstopamo od skrbi za dostojanstvo človeka ne glede na njegovo onemoglost v pozni jeseni življenja, ko se zmoremo vedno znova žrtvovati za naše najmlajše, z njimi potrpeti in jih skušati pošteno vzgojiti ter opremiti z zaupanjem v skupno prihodnost. V tej perspektivi medgeneracijskega sobivanja geslo farnega dne tudi dobi pravo težo.

Župnijski ustanovi se bosta v osrednjem kulturno-duhovnem programu farnega dne, ki se bo odvijal na trgu pred farno cerkvijo, tudi

predstavili. V programu bo sodeloval tudi Dom starejših Logatec, saj je z njima povezan v istem poslanstvu – v njem je njuno praznovanje tudi njegovo!

Za jesen je v načrtu, da bi obe ustanovi, ki zdaj delujeta na ločenih lokacijah, skupaj tudi zaživel. Dokončanje Župnijskega doma na Griču, s povečanjem nastanitvenih zmognosti za starostnike in novimi prostori vrta, pa bo

sobivanje pod isto streho tudi omogočeno. Že več let zapored se tudi prek srečelova na farnem dnevu radodarno odzivamo na materialne potrebe župnije, usmerjene v ta velik projekt. Tudi letos prosimo, da po svojih močeh darujete, kar bi po vaši presoji lahko uporabili za dobitke. Prispevke lahko izročite v župnišču, lahko pa jih prevzamemo sami. V tem primeru pokličite 01/7541 757

ali 040/642 670. Za vsak dar Vam Bog povrni!

Farni dan na nedeljo 19. junija s pričetkom ob 14.30 h na trgu pred farno cerkvijo bo praznovanja zaokrožil kot se spodobi – z bogatim programom, glasbo, dražem srečelova in veselim druženjem. Tudi lačni in žejni ne bomo. Pri srčno vabljeni!

Pripravljalni odbor praznovanja farnega dne

Prvi farni dan leta 1991

KOLEDAR

JUNIJ

2011

*» Če ti Bog pošilja veliko trpljenja,
je to znamenje, da ima s teboj
velike načrte in nedvomno želi
iz tebe narediti svetnika.«*

sveti Ignacij Lojolski

1. junij, 3. prošnjí dan – procesija in molitev za blagoslov;

2. junij, GOSPODOV VNEBOHOD – sv. maša ob 10. uri in ob 19. uri;

3. junij – začetek *bin-koštne devetdnevnice*;

4. junij – od 17.–19. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje;

5. junij, 7. VELIKO-NOČNA NEDELJA – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice;

6. junij – po sv. maši srečanje skupine KARITAS; ob 20. uri KATEHETI;

10. junij – po sv. maši molitvena skupina; srečanje mladine in vaje za MePZ;

11. junij – od 17.–19. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje;

12. junij, BINKOŠTI – sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; *zaključek veroučne-ga leta*;

13. junij, BINKOŠTNI ponedeljek – praznik Marije Matere Cerkve, sv. maša ob 10. in 19. uri;

17. junij – po sv. maši molitvena skupina; vaje za MePZ;

18. junij – od 17.–19. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje;

19. junij, SV. TROJICA – sv. maša ob 8. in 10. uri, **ob 14. uri večernice in začetek FARNEGA DNE**;

20. junij – ob 20. uri priprava na sv. krst;

22. junij – romanje Karitas v Giovani Rotondo v Italiji;

23. junij – SV. REŠNJE TELO in KRI, sv. maša ob 10. uri in 19. uri, po sv. maši ob 19. uri bo telovska procesija;

24. junij, rojstvo Janeza Krstnika – KRES;

25. junij – od 17.–19. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje;

26. junij, 13. nedelja med letom, KRSTNA; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice;

29. junij, praznik SV. PETER in PAVEL – sv. maša ob 10. in 19. uri.